

Szívű

Új magyar filmvígjáték

Rendező: Böszörményi Géza

Operátor: Jankura Péter

Készült a MAFILM OBJEKTIV
STUDIÓJÁBAN

S. W. 1982

PUSKIN

Műfaja?

Vígjáték, komoly felhangokkal? Keserű történet, humoros szituációkba csomagolva? Mese, mely cseppet sem mesészerű, s hősei egyáltalán nem hősiések?

Egyszer volt, hol nem volt . . . egy frissen diplomázott orvos és ifjú felesége, kik leköltöztek egy isten háta mögötti faluba, hogy tegyenek valamit a szenvedő emberiségért . . . és egyben a zsebükbe is tegyenek valamit, mivel az feltűnően üres volt.

Valamit valamiért!

Falusi életük csupa jelentéktelen dologgal kezdődik. Az ifjú doktor úr nekiveselkedik egy foghúzásnak, valaki más az ő fogsorát szeretné kiverni, megkapja az első meleg emberi szót és az első életveszélyes fenyegetést, az első hálapénzt és az első hálátlan megjegyzést.

Ifjú asszonya vendégváró vacsorát főz, szerelemmel gyógyítja a férjén esett sebeket, otthont teremt és gyűjti a pénzt a fővárosba való visszaköltözésre, az „igazi életre”, ahol majd összkomfortos körülmények között boldogan fognak élni, míg meg nem halnak. Persze nem csak ők keresik a boldogságot, hanem az egész falu.

Szerelem és férj után áhítozik a két helybéli tanítókisasszony, világ-megváltó gondokkal bajlódik az ácsmester, szüntelenül mólés feleségével küszködik az állatorvos, presztizskérdésekbe bonyolódnak a falusi hatalmasságok, szexuális sikerekre koncentrálnak a kiöregedő olimpikon.

„Pótcselekvések”, mondaná ezekre a pszichológus, ámde megoldást nehezen tudna ajánlani, mint ahogy más sem. S e ragályos betegség eléri hőseinket is: tünedeznek életükből a szerelem, felbomlik a harmónia. Talán a környezet miatt?

De hiszen ez a legszabályosabb falu a világon, még abban is, hogy egy katonai lőtér kellős közepén fekszik, mintegy érzékeltetve az emberi együttélés legmodernebb formáját, mely egész földünket egy grandiózus lőtérnek tekinti.

Akkor hát hogy kell értelmesen élni?

Sajnos, erre a film alkotói és főhősei sem tudnak receptet adni, csak a folyamatot tudják bemutatni: ahogy növekszik a szívekben a zűrzavar . . . s megjelenik a láthatáron az új nő és az új férfi . . . majd a mégújabb . . . egészen a boldog és zűrös beteljesülésig.

